

Drazí!

V pondělí 4. jsem přenocoval v Londýně, blízko Victoria St., v malém hotelu, a v úterý ráno v 6.30 už jsem byl na leteckém nádraží. Už jsem odevzdával kufr, když přišlo hlášení, že pro těžkou mlhu a víchru letadlo neletí. Napadlo mne přijmout pozvání manželů Boagových a jel jsem k nim. Zrovna vstávali. Přijali mě radostně a nelituji tohoto zdržení – získal jsem nové upřímné přátele. Hodlají se letos v létě zúčastnit opavské akce a ovšem shlédnout i naše domovy. Jsou členy FOR. Po telefonickém dotazu jsem zjistil, že den odletu je velmi neurčitý, proto jsem zašel do cestovní kanceláře a vyměnil si lístek za jízdenku vlakem a lodí. Telegrafoval jsem Marušce příjezd ve středu v 10h. večer na St. Lazare. V kanceláři mi řekli, že můj vlak odjíždí v 8 h. ráno z Victoria. Strávil jsem příjemný večer s Boagovými a ráno v ½ 8 byl jsem na nádraží, kde jsem zvěděl, že vlak odjíždí v 7 hodin!! Ve ¾ 8 odjížděl jiný vlak do Newhaven. Rychle do něj a nastala honička – třikrát jsem přisedal a konečně dostihl přístav. Spěchám k molu – moje loď do Dieppe zrovna odrazila! Být o 5 min dřív, ještě jsem ji stihl! Teď nic nejede, až zase zítra ráno v 10 hodin.

Uložil jsem kufr do šatny, telegrafoval Marušce (ale pochybuji, že telegram včas dostane a bude na mne v noci na nádraží čekat). Nějaký námořní důstojník mne odvezl do města k hotelu, kde teď po obědě sedím a píšu tento dopis. Pravděpodobně se zdržím v Paříži přes neděli, málo bychom se se strýcem užili, a počkám na Henriho, který se vrátí v pondělí. Alice Des. pošlu telegram, že přijedu až v úterý nebo ve středu do Ženevy. Tím se celý můj program posune o několik dní a tak pochybuji, že budu moci být už 23. v Praze. Teď se půjdu podívat k moři a budu hledět nějak ten zbytek smolného dne zabít.

Vzpomíná a zdraví

Přemysl.

Přikládám k obálce klíček od kufru, který jsem poslal na jméno Mme N.